

Žurnál

Univerzity Palackého v Olomouci

13. března 2009

V ČÍSLE:

19

Ročník 18

Polské kulturně vzdělávací centrum zahájilo svou činnost • Představujeme: děkanka Fakulty zdravotnických věd doc. J. Marečková • Popularizace vědy očima nastupující vědecké generace: doktorandi představují své disertační práce

Netradiční adaptaci hry španělského dramatika F. G. Lorcy „Krvavá svatba“ se v Olomouci po čase opět představilo rotterdamské profesionální divadlo lidí s mentálním postižením Theater Maatwerk. Pro triaktový příběh nešťastné lásky zvolili nizozemský režisér a dramaturg formu malé avantgardní scény, v níž aktivní roli svaťbačů přijalo také publikum. Čtyři představení, která organizovaly Katedra speciální pedagogiky PdF a SPOLU Olomouc, se uskutečnila ve dnech 2.–5. 3. v Domě Armády.

-red-, foto -mo- ▶

Prestižní pražský festival uvedl operu doc. V. Zouhara

■ Post-minimalistická opera pedagoga UP doc. V. Zouhara *Noci Dnem* byla zařazena do programu letošního ročníku Festivalu hudebního divadla Opera 2009, který byl zahájen 21. 2. v Praze. V Českém muzeu hudby ji 28. 2. uvedl soubor Ensemble Damian, který vystoupil společně s Dětskou operou Olomouc pod vedením dalšího pedagoga UP Mgr. T. Hanzlíka.

Doc. V. Zouhar, Ph.D., napsal operu *Noci Dnem* v roce 2005 na objednávku Národního divadla v Brně, které ji uvedlo v premiéře u příležitosti znovuoctvení své historické scény Reduta. Opera byla toho roku nominována na událost roku a Česká televize o ní natočila dokumentární film *Kouzlo jedné flétny*. Opera vychází z pokračování příběhu Mozartovy *Kouzelné flétny*, které rozpracoval J. W. Goethe, ale své libreto nikdy nedokončil. Zatímco jeho fragment je hlavně pokračováním proslulého Mozartova a Schikanedrova příběhu, Zouharova opera naopak zdůrazňuje svěbytný dramatický příběh o zrození, intrikách a mocenských hrách tak jak je pro něj typické, prostřednictvím působivých hudebních gest.

Doc. V. Zouhar, Ph.D., spolu s Mgr. T. Hanzlíkem, Ph.D., jehož operou *Lacrimae Alexandri Magni* vyvrcholily 20. 2. Akademické dny UP 2009, patří k mladé generaci skladatelů současné hudby. Zázemí pro tvůrčí práci jim poskytuje Umělecké centrum UP.

-red-, foto archiv festivalu (viz www.festival-opera.cz/)

Senátoři UP nesouhlasí s průběhem přípravy věcného záměru zákona o terciárním vzdělávání

■ Akademický senát UP se na svém jednání 4. 3. věnoval oblasti související s přípravou věcného záměru zákona o terciárním vzdělávání. S ohledem na aktuální situaci a v reakci na vývoj přípravy vedoucí k paragrafovanému znění zákona přijal usnesení, v němž vyjádřil nesouhlas s tím, aby Bílá kniha terciárního vzdělávání byla považována za základ pro přípravu věcného záměru zákona. Celý proces přípravy Bílé knihy terciárního vzdělávání pak AS UP považuje za nedostatečně transparentní a zdůrazňuje nutnost přípravy nového zákona o terciárním vzdělávání až po odborné a věcné debatě o skutečných potřebách rozvoje vysokoškolského sektoru. Akademický senát UP zároveň nesouhlasí s vládou navrhovaným harmonogramem přípravy věcného záměru zákona, který je v rozporu s prostorem pro otevřenou diskusi a transparentní přípravu reformních změn tak, jak byl avizován ministrem školství O. Liškou na jeho setkání s akademickou obcí UP 24. 2.

O přípravě věcného záměru zákona informoval v průběhu jednání AS UP prof. T. Opatrný, proděkan PŘF. Jako zástupce olomoucké univerzity v Předsednictvu Rady vysokých škol sdělil, že další verze návrhu věcného záměru zákona by měla být k dispozici 11. 3. Za největší úskalí probíhajících příprav vedoucích k paragrafovanému znění zákona považuje režim jakéhosi utajení, jenž celou reformu terciárního vzdělávání doprovází. „Velkým problémem je, že nejsme schopni dostat se k pracovním návrhům přípravy věcného záměru zákona ani k dalším informacím. Například na podzim mi pan náměstek Růžička na dotaz, jak probíhá

příprava novely zákona, odpovídal, že práce na přípravě věcného návrhu začínou až po schválení Bílé knihy terciárního vzdělávání vládou. To však nekoresponduje se situací, kdy vláda vezme Bílou knihu na vědomí a zhruba deset dnů poté se bez jakéhokoli jednání s akademickou obcí objeví asi sedmdesátí stránkový materiál k přípravě věcného zákona. Ten však bych správně vůbec neměl znát – je k dispozici jen přípravnému týmu,“ řekl před senátory UP prof. T. Opatrný. Také rektor UP prof. L. Dvořák vyjádřil k průběhu přípravy reformy terciárního vzdělávání jisté pochybnosti, Dokončení na str. 7

Ministr školství přizval ke spolupráci na reformě prof. J. Švejnara

■ Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mgr. O. Liška informoval 5. 3. o průběhu prací na základním dokumentu reformy vysokých škol – zákonu o terciárním vzdělávání. Za nejdůležitější pokládá skutečnost, že na tvorbě věcného záměru zákona se podílí zástupci jednotlivých vysokých škol. „Opakovaně jsem deklaroval, že reformu terciárního vzdělávání musí vzít za své i vysoké školy“ řekl Liška. Znovu se nechal slyšet, že nepřipadá v úvahu prosazovat tak důležité změny přes hlavy těch, jichž se mají týkat. „Pokládám za důležité, že se vysoké školy podaří zapojit do práce na samotném zákonu. Právě zákon o terciárním vzdělávání je totiž základním kamenem celé reformy,“ dodal.

Zástupci vysokých škol tvoří většinu týmu, který věcný záměr zákona připravuje. Nad rámec toho však Mg. O. Liška požádal o externí spolupráci profesora J. Švejnara z University of Michigan, který vzhledem ke svým bohatým zkušenostem může mít velmi cen-

né připomínky. Podle slov prof. Švejnara by reforma terciárního vzdělávání měla směřovat především k posílení kvality českých vysokých škol.

Harmonogram kroků, které budou v rámci přípravy věcného záměru zákona a jeho paragrafovaného znění následovat: únor – duben: příprava návrhu; duben – květen: projednání první verze; květen – červen: projednání druhé verze; červenec: předložení vládě ČR

S využitím www.msmt.cz-map-

Nedostali jste se na besedu s ministrem školství?

Přepis audiozáznamu besedy s ministrem školství O. Liškou o věcném záměru zákona o terciárním vzdělávání – tzv. Bílé knize, která proběhla 24. 2. v aule FF UP, je dostupný na adrese www.upol.cz/zpravy/aktuality/.

Polské kulturně vzdělávací centrum zahájilo svou činnost

■ V prostorách sekce polské filologie Katedry slavistiky FF UP ve Vodární ul. se 26. 2. uskutečnilo za účasti studentů, pracovníků sekce a pozvaných hostů slavnostní otevření nově vybavených učeben olomoucké polonistiky a současně v těchto prostorách zahájilo svou činnost Polské kulturně vzdělávací centrum. Součástí této akce byla prezentace projektu Česko-polské kulturně vzdělávací partnerství a projekce polského filmového dokumentu s českým tlumočením.

Jako první pozdravil přítomné studenty a spolupracovníky a popřál jim hodně úspěchů při řešení náročného projektu vedoucí Katedry slavistiky doc. Z. Pechal, CSc. Rovněž zástupkyně Konzulátu Polské republiky v Ostravě, konzulka A. Fedorová (na snímku vpravo s prof. Sobotkovou) a zástupkyně kanceláře hejtmana Olomouckého kraje, Mgr. M. Klímová, vyjádřily nejen radost z činnosti Polského kulturně vzdělávacího centra, ale také připravenost obou institucí podporovat všechny jeho další aktivity.

Činnost Polského kulturně vzdělávacího centra se uskutečňuje díky finanční dotaci z Operačního programu přeshraniční spolupráce ČR-PR 2007–2013 a projektu Česko-polské kulturně vzdělávací partnerství spolufinancovaného z Evropského fondu pro regionální rozvoj a příspěvku FF UP. Studenti a pracovníci sekce polské filologie tak získali dvě moderně vyba-

vené učebny, které slouží k výuce předmětů *Kapitoly z polského celovečerního filmu*, *Kapitoly z polského filmového dokumentu*, nadto v jedné z těchto učeben již 3. 3. zahájí činnost Klub přátel polského kina. Ten připravil pro zájemce – studenty všech oborů na UP – nabídku celkem 15 polských filmových dokumentů s českým překladem. Filmy jsou součástí souboru celkem 40 polských filmů, které budou během řešení projektu opatřeny českými překlady.

Polské kulturně vzdělávací centrum již avizovalo svou další aktivitu, a to *Festival polské a české aforistiky (K 100. výročí narození Stanisława Jerzyho Lece)*, který se uskuteční ve dnech 24. až 26. 3. 2009. S programem festivalu i s další činností Polského kulturně vzdělávacího centra se mohou zájemci seznámit na internetových stránkách <http://czpl.polonistika.upol.cz/>.

Prof. M. Sobotková, CSc., foto -tj-

Speciální pedagogové se sjeli do Olomouce

■ Pod záštitou hejtmana Olomouckého kraje Ing. M. Tešáříka a děkanky Pedagogické fakulty UP prof. L. Ludíkové, CSc., se ve dnech 4.–5. 3. v Regionálním centru Olomouc uskutečnila X. Mezinárodní konference na téma *Aktuální problémy metodologie a metodiky ve speciální pedagogice* a V. Mezinárodní dramaterapeutická konference. Setkání odborníků ze všech oblastí speciální pedagogiky se zúčastnili pedagogové a výzkumníci nejen z českých univerzit a institucí, ale i odborníci ze zahraničních partnerských institucí, např. Autonomous University of Barcelona, University Valdosta – Georgia USA, Teatre Maatwerk Rotterdam, Silesia University Polsko, Pedagogické fakulty UK v Bratislavě, Uniwer-

sytet Śląski w Katowicach, Katolícka univerzita v Ružomberku, Inštitút Juraja Páleša v Levoči, University of Jaen, Spain nebo Pedagogické fakulty v Petrohradu. Klíčovými pojmy letošního jubilejního konference byly metodika a metodologie. Účastníci konference se zabývali tématy jako např. sebeobhajování lidí s mentálním postižením, jak efektivně vyučovat a studovat znakový jazyk, vzdělávací podmínky dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dalšími. Konference pořádaná Katedrou speciální pedagogiky PdF UP byla příležitostí ke společnému hledání, nacházení a spolupráci nejen v oblasti školství, ale i při poskytování sociálních služeb nebo ve zdravotnictví.

Diplomový koncert studentek Katedry hudební výchovy PdF UP

■ V Kapli Božího Těla v UCUP se v úterý 24. 2. konal bakalářský diplomový koncert studentek 3. ročníku oboru Hudební kultura se zaměřením na vzdělávání. Klavíristka K. Juřenová v první polovině večera přednesla skladby S. Prokofjeva, A. Skrjabinu a M. Ravela. Jednotlivé části hrála velmi citlivě a přesně vystihla rozdílnost a náladu všech přednesů. Náročný přechod od Prchavých vidin S. Prokofjeva k *Etudě dis moll* A. Skrjabinu zvládla bravurně a právě ve druhé skladbě předvedla svoji technickou vybavenost spojenou s maximální razancí. Společně se svou pedagožkou MgA. S. Střelcovou vybraly na závěr Pavanu za mrtvou infantku M. Ravela, která klade na klavíristu vysoké umělecké nároky.

Zpěvačka P. Konečná (na snímku) zvolila ve druhé polovině pestrý program, který byl průřezem jednotlivých období od baroka až po písně 2. pol. 20. st. V árii *Schafe können sicher weiden* J. S. Bacha byly jejími partnery flétnistky H. Bartáková a J. h. a M. Konečná. Klasicismus reprezentovaly Čtyři ariety L. van Beethovena, a v romantických písních P. I. Čajkovského se naplno ukázala velká přednost interpretky, a to hluboká citovost a umění zapůsobit na posluchače tak, že si odnáší z koncertu nevšední zážitek ze skladatelovy hudby. Na závěr programu zazněl cyklus písní E. J. srdenko moje K. Slavického, který byl příjemným závěrem večera a zpěvačka mohla díky textům ve slováckém nářečí předvést, že dokáže citlivě odstínit písně smutnější nálady od písní temperamentních. K tomu ji svým klavírním doprovodem pomohla PaedDr. L. Pulchertová, Ph.D., která s ní na programu spolupracovala.

Tento večer, který je dalším z řady závěrečných koncertů pořádaných Katedrou hudební výchovy, opět poukázal na důležitost umění v našem životě i na to, že studenti, kteří koncert hojně navštívili, si žádají i trochu něco jiného, než co jim nabízí ve velké míře média. Oběma studentkám se podařilo úspěšně prezentovat nejen své umění a důslednou práci, ale i práci svých pedagožek (MgA. Střelcová, MgA. Hladíková), které výběrem a nastudováním kvalitního repertoáru dokázaly své svěřenkyňe k tomuto úspěchu přivést.

MgA. J. Hladíková, KHV PdF UP, foto -mo-

Biblická teologie má novou monografii

■ V prostorách Cyrilometodějské teologické fakulty UP byla 3. 3. prezentována monografie prof. L. Tichého „Chvála lásky“. Dílo s podtitulem *Interpretace a účinky 13. kapitoly Prvního listu Korintánům* uvedl doc. P. Chalupa, jenž citacemi z díla charakterizoval jednotlivé kapitoly. Jako východisko pro zpracování tématu uvedl autorův názor, že „je třeba zůstat u věcného chápání výpovědí a nenechat se strhnout k sentimentálnímu chápání Pavlova textu o lásce v 1 Kor 13, ke kterému snad většina formulací povrchního čtenáře a posluchače svádí“ (s. 114).

Nedávno vydaná monografie sestává ze dvou hlavních částí. První se zabývá exegezí textu, druhá pak cituje vybrané texty různých autorů od konce prvního do začátku jednadvacátého století. Jednomu z nejznámějších textů Nového zákona se prof. L. Tichý dlouhou dobu věnoval a oblast zkoumání účinků konkrétního biblického textu v dějinách pak považuje za velmi důležitou, i když nutně jen doplňující složku interpretace samé.

Publikace, kterou vydalo Vydavatelství UP, je určena především studentům teologie a odborné veřejnosti.

Oba jmenovaní biblisté jsou emeritními děkany CMTF, nyní působí na Katedře biblických věd, prof. L. Tichý je vedoucím této katedry.

-map-, foto -mo-

Agresivita v dopravě aneb

Jak postihovat agresivní řidiče?

■ Pod tímto názvem proběhl 5. 2. v prostorách Uměleckého centra UP první česko-slovenský seminář k bezpečnosti dopravy, který pořádala Katedra psychologie FF UP ve spolupráci s Centrem dopravního výzkumu, v.v.i. v Brně. Pracovní seminář byl rozdělen do tří po sobě jdoucích odborných bloků, ve kterých vystoupilo několik odborníků z oblasti dopravy s příspěvky na téma prevence dopravních nehod a agresivita řidičů v dopravě. Seminář otevřel úvodním slovem doc. V. Řehan z Katedry psychologie FF UP a Ing. J. Frič z Centra dopravního výzkumu, kteří se pokusili nastínit současnou problematiku agresivních řidičů. Odborné příspěvky přednesli například PhDr. M. Kořán, CSc., na téma „Agresivita v dopravě – psychologický pohled“ nebo PhDr. M. Šucha, Ph.D., na téma „Možnosti a meze prevence v dopravě“ i další odborníci.

Semináře se zúčastnilo 14 přednášejících, kterým naslouchalo 50 účastníků z různých oblastí dopravní problematiky (ministerští úředníci, majitelé autoskol a další). Seminář umožnil prezentovat a získat nové poznatky a informace o výzkumech, prevenci, ale i o budoucnosti dopravy na pozemních komunikacích. Za organizační výbor můžeme konstatovat, že jednání pracovní seminář se vydařil a od účastníků zaznělo přání, aby došlo k jeho opakování v budoucnu.

PhDr. M. Dolejš, Katedra psychologie FF

V Olomouci jednala Asociace děkanů lékařských fakult

■ Lékařská fakulta UP byla organizátorem dalšího z pravidelných zasedání Asociace děkanů lékařských fakult ČR, které proběhlo v Olomouci 26. 2. za účasti prof. Žáka (v zastoupení děkana 1. LF UK), doc. Hruška, děkana 2. LF UK, doc. Svobody, děkana 3. LF UK, doc. Koutenského, děkana LF UK v Plzni, prof. Zaloudíka, děkana LF MU Brno, prof. Paličky, děkana LF UK v Hradci Králové, a děkana a proděkana LF UP prof. Z. Koláře a prof. M. Koláře.

Stanoviska k problematice specializačního vzdělávání lékařů

Nejdůležitějším bodem jednání bylo řešení problematiky specializačního vzdělávání lékařů. Po diskuzi na toto téma přijali děkani lékařských fakult několik stanovisek k dosavadní situaci. Jednoznačně doporučují zachovat stávající počet kmenových oborů tak, jak jej opakovaně zveřejnili a prezentovali, tedy interna, chirurgie, gynekologie a porodnictví, pediatrie, patologie, zobrazovací metody, psychiatrie a hygiena. Žádné další kmenové obory nebyly a nejsou děkany lékařských fakult považovány za nezbytné a opodstatněné. Také doporučují zachovat délku přípravy v těchto kmenových oborech dva roky a ponechat náplň kmene identickou pro všechny navazující obory (jedním z hlavních důvodů je zajištění propustnosti mezi obory). Žádají, aby akademičtí představitelé oborů, které jsou zařazeny mezi kmenové, společně s delegovanými zástupci lékařských fakult urychleně definovali náplň vzdělávání v kmenových oborech, včetně kompetencí, které absol-

v jednotlivých oborech. Konstatují, že prozatím nebyly zveřejněny údaje, na základě kterých vznikl rozpis počtu residentů a jejich rozdílného financování pro jednotlivé obory specializační přípravy. Požadují, aby počet míst a finanční podpora jednotlivých oborů vycházely z věkové struktury současných lékařů oboru a z veřejně definované potřeby státu při zajišťování léčebné péče. Doporučují, aby způsob financování byl dán „základní jednotkou“ a její následnou modifikací, například koeficientem, který může pro jednotlivé obory nabývat hodnoty větší či menší než 1 a může se v jednotlivých letech lišit podle zdravotní politiky státu. Metodika by měla být projednána se všemi zainteresovanými partnery, kteří zodpovídají za zajištění odborné zdravotní péče, včetně představitelů lékařských fakult.

Kritéria pro hodnocení výzkumu v rezortu zdravotnictví

Dalším bodem jednání byla diskuse o problematice výzkumu v rezortu zdravotnictví a role IGA MZ ČR. Asociace děkanů s potěšením a porozuměním konstatuje vysokou aktivitu Ministerstva zdravotnictví a snahu udržet aplikovaný zdravotnický výzkum v gesci rezortu zdravotnictví a jednoznačně tuto snahu podporuje. Naléhavě však požaduje, aby MZ na základě návrhu Vědecké rady IGA a po schválení Dozorčí radou IGA stanovilo jasná a přehledně definovaná a zveřejněná

Děkani lékařských fakult souhlasí se seznamem základních oborů specializačního vzdělávání a pokud jde o délku přípravy v jednotlivých specializačních oborech, žádají, aby byla definována odbornými společnostmi s tím, že a) nemůže být kratší, než je definováno požadavky EU, b) měla by být obvykle v délce cca pěti let (včetně základního kmene), c) při požadavku delší přípravy by neměla přesáhnout šest až sedm let.

Residenční místa

Za nutné také zástupci fakult považují, aby Ministerstvo zdravotnictví každoročně vypisovalo tolik residenčních míst, kolik je absolventů studijních programů magisterského studijního programu všeobecné lékařství v českém jazyce, jelikož se domnívají, že příspěvek státu na vzdělávání by měl být po dobu pobytu v kmenovém oboru stejný, ať je resident v přípravě na kterýkoli ze specializačních oborů na daný kmenový obor navazující a lišit by se měl až po ukončení kmene (je samozřejmě možné, že příspěvek se může mírně lišit mezi kmenovými obory) a naléhavě žádají, aby byla zveřejněna metodika výpočtu příspěvků na vzdělávání

kritéria pro hodnocení výstupů aplikovaného výzkumu ve zdravotnictví a aby tato kritéria byla nejméně jednou ročně použita pro hodnocení schválených projektů a finančních dotací, zvláště těch s velkými finančními objemy, typu ICRC Brno. Asociace děkanů zásadně neshoduje s tím, že by lékařské fakulty nemohly být nositeli projektů IGA jako hlavní řešitelé a žádá MZ ČR, aby v tomto smyslu postupovalo.

Výzva ministryni zdravotnictví

k obnovení diskuse o univerzitních nemocnicích

Asociace děkanů vyzývá ministryni zdravotnictví, aby znovu otevřela diskusi o vzniku Univerzitních nemocnic ve smyslu nových návrhů, včetně stanoviska a návrhu rektorů Univerzity Karlovy, Univerzity Palackého a Masarykovy univerzity. Asociace děkanů považuje vznik Univerzitních nemocnic za velmi potřebný s tím, že je nezbytné, aby v nich byla vyváжена role diagnostické a léčebné péče, výuky i výzkumu. Děkani lékařských fakult opětovně nabízejí pomoc při hledání optimálního modelu vzniku a fungování Univerzitních nemocnic.

Prof. Vladimír Mihál, LF UP, mezititulky redakce, foto archiv autora

ShLOW! (Show Me How Slow)

■ V pondělí 2. 3. 2009 se na půdě Katedry psychologie FF UP konala veřejná přednáška zaměřená na management rychlosti a zklidňování dopravy ve městech. V jejím rámci byl představen projekt ShLOW! (Show Me How Slow), jehož posláním je posílení a rozšíření povědomí o managementu rychlosti a souvisejících otázkách bezpečnosti silničního provozu.

Cílem přednášky bylo informovat studenty a motivovat je k tomu, aby zahájili vlastní projekt v oblasti managementu rychlosti. Pomocí lokální akce mohou demonstrovat možnosti snížení rychlosti, např. pomocí bezpečnostní kampaně, bezpečnostních systémů ve vozidle nebo dopravního zklidňování. Pro studenty s nejlépešími návrhy projektů bude připraven týdenní vzdělávací kurz v Bruselu (Speed Management Camp). Po návratu z kurzu bude následovat realizace zamýšleného projektu. Nejúspěšnější realizace (tj. praktické implementace opatření) budou hodnoceny a oceněny – odměny budou peněžité i jiné (např. nabídka zaměstnání v ETSC).

Prezentace z přednášky a další materiály jsou dostupné na webových stránkách Katedry psychologie – www.psych.upol.cz
Za Katedru psychologie FF UP PhDr. M. Šucha, Ph.D.,
foto -mo-

Plesová sezóna v plném proudu

Do plesové sezóny vstoupili v minulých dnech i čerství zubní lékaři – jejich absolventský ročník zval 13. 2. na taneční zábavu do Regionálního centra Olomouc (viz snímek nahoře). O pár dní později se ve stejných prostorách konal Ples Přírodovědecké fakulty UP (viz snímek dole).

-red-, foto -tj-

Jedna z Cen Olomouckého kraje

v oblasti kultury za rok 2008 udělena festivalu Baroko

■ Cenu za výjimečný počin roku v oblasti profesionálního umění – oblast hudby udělilo Zastupitelstvo Olomouckého kraje festivalu Baroko zaměřeného na interpretaci hudby 17. a 18. století s použitím dobových nástrojů a nebo jejich kopií. Pořádá jej pedagog UP Mgr. T. Hanzlík, Ph.D., ve spolupráci s Katedrou hudební výchovy PdF UP, občanským sdružením Musica Florea a Muzeem umění Olomouc za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Statutárního města Olomouce.

První ročník olomouckého hudebního festivalu Baroko se uskutečnil v létě roku 1998 a od

počátku si klade za cíl uvádět především novodobé premiéry barokních skladeb vzniklých v Čechách a na Moravě nebo dokonce přímo v Olomouci. Od roku 2000 byl festival obohacen také o provádění soudobých děl spjatých tematicky, textově a hudebně s barokem.

Zastupitelstvo Olomouckého kraje schválilo a rozhodlo o udělení cen za přínos v oblasti kultury za rok 2008 v závěru února. Z více jak 60 podnětů navrhovala odborná komise osobnosti a kulturní počiny roku 2008 ve vybraných deseti kategoriích.

-red- (Více informací viz www.kr-olomoucky.cz)

Pozvánka na přednášku

**Juniorprofesor Dr. iur. MAIA (SAIS)
Rudolf Graf Logothetti:
The European Union with or without
the Lisbon Treaty effects on Common
Foreign Safety Policy**

Středa 18. 3. ve 13.15 h. (do 14.45 h.)

v aule Filozofické fakulty UP

Juniorprofesor Dr. iur. MAIA (SAIS) R. Graf Logothetti, pracovník Referátu pro bezpečnostní politiku (Büro für Sicherheitspolitik) rakouského spolkového Ministerstva obrany ve Vídni, je právník a politolog, přednáší mj. na Univerzitě Německé spolkové armády (Universität der Deutschen Bundeswehr, je vedoucím tamějšího výzkumného ústavu pro Civilně-vojenské vztahy) v Mnichově, publikuje pravidelně o problematice bezpečnostní politiky, jako hostující docent přednášel mj. v Brně, Bologni, Záhřebu a Dubrovniku. Přednáška se koná v angličtině.

Pozvánka na seminář

Jak vyhledávat v databázi Scopus

Knihovna UP připravila pro studenty, vyučující i zaměstnance seminář „Jak vyhledávat v databázi Scopus“, který povede Mgr. Z. Kelnarová.

Obsah semináře: seznámení s databází Scopus; nácvik a praktické příklady vyhledávání; sledování citací a h-index; práce s nalezenými záznamy; možnosti personalizace.

Termín: 27. 3., 13.15–14.45 hod.

Místo konání: Zbrojnice, přízemí, počítačová místnost č. 164.

Vzhledem k omezenému počtu míst je potřeba se zaregistrovat e-mailem (bis@upol.cz) nebo telefonicky na čísle 585 631 744.

Katedra muzikologie FF UP

pořádá 25. 3.

přednášku

Eckehard Pistrick, MA

**(Universität Halle/Paris-Nanterre X):
Another state of mind – the passion
of singing in rural South Albania (with
demonstrations of the singers of the
polyphonic group Jonianet).**

**Umělecké centrum UP, 2. patro, učebna Roberta
Smetany, č. 239, 9.45–11.15 hod.**

Katedra sportů FTK UP a oddíl gymnastiky SK UP
pořádá

**V. ročník přeboru Univerzity Palackého
ve šplhu na laně.**

**Termín: 31. 3., 18 hod. (prezentace závodníků
v 17.30 hod.). Místo: tělocvična**

Katedry sportů FTK UP (Hynaisova 9).

Přihlášky: na místě

(popřípadě předběžně na novakova.ftk@seznam.cz)

Kategorie: muži (lano 4 m), ženy (lano 4 m),

„OPEN“ (lano 8 m), otevřena i pro přičozí.

Startovné: 10 Kč (všechny kategorie).

Účastníci: studenti všech fakult UP

**Exhibičně vystoupí mistr ČR 2008
student UP Aleš Novák.**

Pojedte si ještě zalyžovat!

Akademik sport centrum UP nabízí v rámci *Lyžařské školy pro děti* volná místa v autobuse.

Místo: Karlov pod Pradědem. Odjezd: každá sobota v březnu 7.15 hod., parkoviště u Billy (nám. Hrdinů). Příjezd do Olomouce: 17. 00 hod. Cena za dopravu: 200 Kč. Zájemci volejte 603 730 672.

Žurnál
vaše okno do univerzitního světa
čtete - píšete - komunikujete

Vyšla unikátní publikace Populační ekologie

Univerzita Palackého vydala na konci minulého roku publikaci s názvem *Populační ekologie* prof. E. Tkadlece z Katedry ekologie a životního prostředí Přírodovědecké fakulty UP. Jde o významný počín v této oblasti vědy, neboť dosud neexistovala moderní česká psaná kniha věnovaná problematice matematických modelů v populační ekologii.

Populační ekologie charakterizuje populaci jako skupinu organismů stejného druhu, jež se vyskytují na určitém území. K charakteristikám populací, které toto vědní odvětví zkoumá, patří např. hustota populace, rychlost její změny, množivost, úmrtnost, zastoupení pohlaví, růst populací, jejich životní strategie atd. Tyto charakteristiky lze matematicky vyjádřit pomocí vzorců zachycujících parametry populace v prostoru, čase a vývoji.

Publikace je přes výklad matematických modelů a jejich aplikací zajímavá i pro čtenáře bez vyššího matematického vzdělání. Je napsána svěžím a srozumitelným jazykem. Sympatické na knižce je i to, že obsahuje velké množství ilustrativních příkladů. Ostatně celou sazbu knihy, včetně grafiky a obrázků, vytvářel autor sám.

Teoretický základ knihy je doložen na konkrétním materiálu: „V knize naleznete například analýzy senzi-

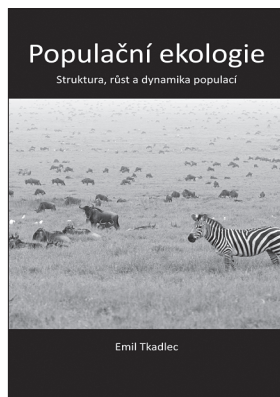
vity a managementu populace. Konkrétně uvedu karetu obrovskou, která patřila mezi velmi ohrožené druhy: podařilo se mi na matematickém modelu určit, jaký nejvhodnější způsob zvolit při obnově její populace. Tento způsob se teď ověřil i v praxi,“ vysvětluje prof. E. Tkadlec. Podobně je tomu také v případě prasete divokého, které je v našich zemích přemnožené. „Ukázali jsme, že nemá smysl střílet všechny kusy bez rozdílu, ale že je třeba zaměřit se jen na určitou skupinu – podle pohlaví, věku a reprodukčních schopností.“

Na významu publikace se shoduje i řada odborníků, mj. prof. V. Jarošík z Univerzity Karlovy, jenž o ní říká: „Dílo Emila Tkadlece představuje průlom v české psané ekologické literatuře, a to jak svým pojetím, tak i podrobností a rozsahem tématu.“

Publikace je významná nejen z odborného, ale i z didaktického hlediska. „Pro mě byla důvodem napsání této učebnice mimo jiné také snaha dobře učit. Studenti v mých přednáškách totiž neměli z čeho čerpat. Česká psaná literatura z tohoto oboru je zastaralá, naposled vyda-

ná v 80. letech minulého století. Od té doby je zde velká mezera, kterou jsem chtěl zaplnit,“ uvedl prof. E. Tkadlec.

-ok-

Univerzita Palackého spolupořádá Cambridgeské zkoušky

V sobotu 14. 3. proběhne po celém světě písemná část Cambridgeských zkoušek a Univerzita Palackého nebude výjimkou. Tyto mezinárodně uznávané zkoušky z anglického jazyka, které Univerzita Palackého pořádá ve spolupráci s British Council s využitím know-how University of Cambridge, patří mezi nejuznávanější mezinárodní jazykové kvalifikace. Cambridgeské certifikáty jsou uznávány univerzitami, firmami a státními institucemi ve většině zemí světa.

Zkoušky pokrývají všechny čtyři jazykové dovednosti – poslech, mluvení, četbu a psaní – a posuzují schopnost kandidátů používat angličtinu v autentických životních situacích. Skládají je ti, kteří chtějí zlepšit své šance na získání dobrého zaměstnání, zvýšit si kvalifikaci nebo se jazykově připravit na práci nebo studium v zahraničí.

V Olomouci se zkoušky konají v březnu, červnu a prosinci a organizačně je zajišťuje Knihovna UP prostřednictvím svého Britského centra. Na všechny zkoušky je nutné se přihlásit asi tři měsíce před termínem zkoušky, v době registrací. V březnovém termínu je ke zkouškám přihlášeno 102 kandidátů, což je třetí nejvyšší počet v zemi po Praze a Brnu. British Council, britská státní instituce patřící mezi hlavní světové orga-

nizace pro vzdělání a kulturu, zahájil spolupráci s Univerzitou Palackého již v roce 1991. Letos slaví 75 let od svého založení a právě v tomto roce Univerzita Palackého poprvé podepsala s British Council smlouvu o spolupráci na dobu pěti let, dosavadní smlouvy byly vždy tříleté. Hlavním společným projektem jsou právě Cambridgeské zkoušky.

Ty však rozhodně nejsou jedinou společnou aktivitou British Council a univerzity. Ještě v tomto semestru se například chystá „Noc s literaturou“ a výstava „Darwin Now“, které jsou plánovány na květen, resp. červen.

Další informace viz www.bc.upol.cz

-chat-

psup projektový servis • projektový servis

Nové výzvy 7. rámcového programu – akce Marie Curie IEF, IOF a IIF

Dne 18. 3. budou vyhlášeny nové výzvy 7. rámcového programu pro akce Marie Curie Intra-European Fellowships (IEF), International Outgoing Fellowships (IOF) a International Incoming Fellowships (IIF), které se budou zaměřovat na evropské stáže a stáže do/ze třetích zemí.

Technologické centrum AV ČR ve spolupráci s Projektovým servisem UP si Vás dovoluji pozvat na

seminář k těmto výzvám,

kteří se bude konat dne **27. 3. ve 13.00 hodin** v seminární místnosti SEE1, areál Přírodovědecké fakulty, Šlechtitelů 11, Olomouc.

Předběžný program:

Nabídka stáží ve školících institucích a individuální stáže (IEF, IOF, IIF).

Pravidla financování projektů IEF, IOF, IIF.

Podávání návrhů projektů – struktura návrhů, systém EPSS, databáze URF.

Formulace návrhu projektu a hodnotící kritéria.

Přednášející: E. Kraemer, NCP pro akce Marie Curie, TC AV ČR; L. Lepičová, NCP pro finanční a právní záležitosti, TC AV ČR; K. Slavíková, NCP pro finanční a právní záležitosti, TC AV ČR.

Na seminář je nutné se včas **zaregistrovat**. V případě zájmu se registrujete prostřednictvím formuláře dostupného na www.psup.cz, a to nejpozději do **20. 3.** Vaše registrace bude následně potvrzena.

Pro více informací o semináři nás neváhejte kontaktovat.

Projektový servis UP, Šlechtitelů 27, 783 71 Olomouc, tel.: 585 631 421, fax: 585 631 401, e-mail: info@psup.cz, www.psup.cz.

Děkanka Fakulty zdravotnických věd UP: Teze volebního programu

Důvody, které vedly k založení Fakulty zdravotnických věd UP, byly mnohokrát publikovány jak v Žurnálu UP, tak v tisku. Fakulta vznikla vyčleněním z Lékařské fakulty v důsledku odlišnosti profilů a kompetencí absolventů nelékařských oborů daných zákonem č. 96/2004 Sb. a na podkladě rozdílného vědeckovýzkumného zaměření. Poděkování patří všem, kteří se o tento významný krok zasloužili, zejména děkanovi LF UP prof. Z. Kolářovi, CSc., Mgr. L. Spirudové, PhD., prof. J. Hálkovi, CSc., a dalším.

Vízi a ideji k nejbližším i vzdáleným cílům mám jako kandidátka na volbu děkana FZV UP v Olomouci mnoho. Všechny se opírají o základní premisu: budovat etablovanou fakultu s vědecko-výukovým, konkurenceschopným potenciálem a s prestiží v akademickém světě.

V první etapě po volbách bude nezbytné dokončit započaté konstituování orgánů fakulty, schválení vnitřních předpisů, směrnic a norem souvisejících s předpisy UP, tvorbu insignií, loga fakulty a například i talárů. Bude nutné postupně naplnit požadavky zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a tradic univerzity. Vzhledem k tomu, že je Fakulta zdravotnických věd fakultou nelékařských oborů, které neměly v českém kontextu možnost navazovat na vědní tradici, bude jednou z prvních priorit problematika vědy, výzkumu a inovací.

V současné době je v Parlamentu ČR projednávána novela zákona č. 130/2002 Sb. o podpoře vědy a výzkumu. Proto bude nutné se již dnes připravit nejen na tuto novelu, ale především na posílení vědeckého výkonu fakulty. Klíčovým cílem musí být zajištění vhodného zázemí ústavů a pracovišť fakulty v dosahu zdravotnické praxe, protože současná prostorová řešení jsou dlouhodobě neakceptovatelná.

Regionu bude nutné nabídnout absolventy studijních programů, které nyní nejsou součástí výuky Fakulty zdravotnických věd. Nedostatek profesionálů v oborech vzdělávaných dle zákona č. 96/2004 Sb. by měl tento trend zvláště v bakalářských a navazujících specializačních zdravotnických oborech podpořit. Řešení zmíněných oblastí musí logicky ovlivňovat vhodná politika řízení a personálního zabezpečení. Bude třeba posílit motivaci odborného růstu pracovníků. Neobejdeme se bez intenzivnějšího zapojení učitelů do grantové činnosti. Účelné bude oceňovat zejména autory vědeckých prací publikovaných v indexovaných periodikách, včetně periodik s IF.

To, co považuji pro úspěšný start fakulty za nejdůležitější, předkládám ve struktuře šesti oblastí:

1. Vzdělávání – rozvoj studijních programů a oborů

- Provést ekonomickou i personální analýzu akreditovaných programů a zaměřit se na požadavky trhu práce.
- Pokračovat v jednáních s vedením UP o posílení studijních programů FZV dle požadavků regionu a zajistit pestřejší nabídku oborů fakulty.
- Podporovat naplňování Boloňské deklarace.
- Ve spolupráci s Vyšší zdravotnickou odbornou školou v Olomouci a Olomouckým krajem harmonizovat otevírání studijních oborů a vhodně využít připravovaného přechodu vyššího zdravotnického vzdělávání na vzdělávání vysokoškolské.
- Posílit počet specializačních kurzů celoživotního vzdělávání, akreditovaných MZČR.
- Pokračovat ve zdokonalování podmínek a forem nácviku praktických dovedností studentů FZV, aktualizovat smluvní ošetřovací praxi a pro prázdninové praxe nabídnout i pracoviště mimo Olomouc.
- Dále rozvíjet projekt vedení odborné praxe studentů FZV zkušenými odborníky FNO.
- Pokračovat v podpoře distančních forem vzdělávání.
- Zapojit se do aktivit Univerzity třetího věku.
- Připravit a zavést úvodní kurz pro studenty prvních ročníků fakulty.
- Zahájit implementaci předmětů s principy zdravotnické péče založené na důkazech – Evidence Based Health Care.
- Klást důraz na zapojení studentů do evaluace výuky.

2. Věda a výzkum, doktorské studium, projektová činnost

- Pracovat na posílení vědních a publikačních aktivit pracovníků fakulty především v oblasti specifického výzkumu MŠMT.
- Nabídnout program na podporu konkurenceschopnosti pedagogů FZV v grantové činnosti a zvýšit počty podávaných projektů.
- Navrhnout výroční oceňování vědecky a publikačně úspěšných pracovníků a studentů.
- Připravovat možnost spolupráce mimo fakultních vědeckých odborníků.
- Pokračovat ve spolupráci s vědeckovýzkumnými centry Robert's Gordon University (Skotsko) a Joanna Briggs Institute (Austrálie). Analyzovat možnosti založení českého centra Joanna Briggs Institute.
- Usilovat o akreditaci anglické verze DSP Ošetřovatelství.
- Vytvářet podmínky pro získání akreditací DSP dalších profilových oborů FZV.

- Předložit program soutěže pro studenty DSP o vnitřní grant fakulty.
- Podporovat pedagogy FZV v rámci doktorských postgraduálních studií, habilitačních a jmenovacích řízení.
- Zaměřit se na vytvoření podmínek k získání akreditace habilitačních a jmenovacích řízení na FZV.
- Zapojit se do mezifakultních a mezinárodních výzkumných projektů.
- Zdokonalit spolupráci s Projektovým servisem UP a zabezpečit pravidelnou informovanost akademické obce o vyhlašovaných grantových soutěžích.

3. Ekonomické, materiální technické a prostorové zabezpečení

- Usilovat o více zdrojové financování fakulty z Evropských strukturálních fondů, Olomouckého kraje, Statutárního města Olomouc, Rozvojového programu a FRVŠ MŠMT včetně hledání zdrojů dalších.
- Připravit systemizaci FZV respektující specifika fakulty.
- Efektivně využívat centrální finanční prostředky fakulty a podporovat účelné využití financí přidělených ústavům.
- Předložit metodiku stipendií (sociální stipendia, podpora aktivní účasti studentů na konferencích a zahraničních workshopech a další).
- Zabezpečit rozvoj fondu odborné literatury a vědních periodik všech oborů FZV a ve spolupráci s Knihovnou UP posílit prestiž Knihovny FZV.
- Podporovat semináře knihovny pro akademickou obec o užívání vědeckých databází, kritické analýze nalezených zdrojů, významu klíčových slov MeSH a o dalších tématech.
- Rozvíjet informační počítačové centrum fakulty, služby pro jeho uživatele a ve spolupráci s Knihovnou LF zabezpečit přístup akademické obce k vědeckým databázím.
- Vytvořit podmínky pro zahájení tvorby Centra praktické výuky FZV.
- Ve spolupráci s vedením UP a vedením FN Olomouc zabezpečit podpis kupní smlouvy o budově v areálu nemocnice a co nejdříve zahájit přípravu projektové dokumentace.
- Pokračovat v úsilí o zajištění finančních prostředků na koupi a rekonstrukci budovy pro fakultu.
- Dokončit jednání s LF a vedením UP o přechodném využití prostor v budově na tř. Svobody 8 pro děkanát, administrativu, studijní oddělení a některé ústavy FZV a zabezpečit tyto prostory k užívání.

Doc. Jana Marečková, Ph.D., děkanka Fakulty zdravotnických věd UP

Byla zvolena děkankou pro první volební období nové fakulty 2009–2013 Akademickým senátem FZV 26. 2., jmenována rektorem UP 3. 3. 2009.

Je absolventkou Pedagogické fakulty UP, postgraduálního studia Ošetřovatelství a rehabilitace na Fakultě zdravotnictva a sociální práce Trnavské univerzity a postgraduálního doktorského studia antropologie na Katedře antropologie a zdravotní PdF UP; habilitovala se na Fakultě zdravotnictva a sociální práce Trnavské univerzity v roce 2006. Absolvovala studijní stáž na Anesteziologicko-resuscitační klinice a na Klinice chorob vnitřních II., LF UP a FNO, dále workshop zdravotnického managementu (ve spolupráci s VCU Richmond) a další.

Pracovala jako samostatná odborná pracovníce v Ústavu ošetřovatelství LF a porodní asistence Ústavu ošetřovatelství FZV (dosud). Působila jako proděkanka pro studium zdravotnických oborů LF UP, od září 2008 jako zástupkyně pověřené děkankou Fakulty zdravotnických věd UP v letech 2004–2007 byla členkou Akademického senátu a Vědecké rady LF UP. Je rovněž členkou Vědecké rady FZS Ostravské univerzity, oborové rady DSP ošetřovatel'stva Jesseniovy lékařské fakulty v Martině UK, oborové rady DSP OSE FZV UP (předsedkyně) a oborové rady DSP Sociální lékařství LF UP.

Je autorkou jedné monografie a pěti skript, pěti distančních textů, čtyř kapitol v knižních publikacích a dalších. Ohlasy domácí – 56, zahraniční – 57. Je hlavní řešitelkou pěti projektů (IGA, FRVŠ aj.) a spoluřešitelkou řady dalších.

Je členkou Sigma Theta Tau – mezinárodní organizace pro vědu a výzkum v ošetřovatelství. Byla členkou pracovní skupiny Vědecké rady MZ ČR pro vědu, výzkum a vzdělávání v ošetřovatelství, pracovní skupiny pro národní standardizaci v ošetřovatelství MZ ČR, TENN – European Network for the Development of Nursing Practice, působí v European Nursing Network in Higher Education (ENNE), je členkou redakční rady odborného periodika Profese, předsedkyně redakční rady recenzovaného periodika Profese on line aj.

Absolvovala 34 krátkodobých pobytů v Holandsku, USA, Belgii, Švédsku, Itálii, aj.

4. Řízení a personální zabezpečení

- Připravit strategii rozvoje fakulty a uplatnit ji v dlouhodobém záměru fakulty i UP.
- Úzce spolupracovat s vedením UP, kvalitně reprezentovat Fakultu zdravotnických věd a společně s tiskovým mluvčím UP vytvářet její pozitivní obraz v médiích.
- Rozvíjet týmovou spolupráci vedení fakulty s přednosty, Akademickým senátem, kolegiem děkana i členy akademické obce.
- Respektovat principy transparentního rozhodování.
- Podporovat odborný růst pracovníků v DSP, habilitačních a jmenovacích řízeních.
- Posílit metodiku odměňování předností ústavů a vedoucích pracovníků tak, aby podpořila nárůst podaných a úspěšných grantových projektů.
- Iniciovat zlepšení jazykové vybavenosti akademických pracovníků a vysílat je na krátkodobé zahraniční stáže.
- Intenzivněji zapojit mladé pracovníky do zahraničních aktivit LLP- Socrates a dalších, zapojovat je do výuky u anglicky hovořících studentů LF.
- Uspadnit administrativní agendu pracovníkům (například formuláře a metodiky na www ke stažení nebo on-line podání).

Dokončení na str. 6

Cena Františka Palackého

Cena Františka Palackého je oceněním vynikajících výsledků tvůrčí činnosti na poli vědy nebo kultury, které přispívají k prestiži České republiky a Univerzity Palackého v Olomouci.

Cenu uděluje jménem Univerzity Palackého její rektor.

Cena se uděluje zpravidla jednou za dva roky a udělení je spojeno s finanční odměnou 50 000 Kč. Na tuto odměnu přispívá Obecní úřad v Hodslavicích a Městský úřad v Neratovicích podle smlouvy uzavřené s Univerzitou Palackého.

Návrh na udělení Ceny Františka Palackého může předložit každý člen akademické obce UP, a to vědecké radě té fakulty, na které je zaměstnán.

Pro udělení Ceny Františka Palackého v roce 2010 je možno předkládat návrhy do 13. 5. 2009 prostřednictvím děkanátů fakult.

Katedra muzikologie FF UP Vás zve

na unikátní koncert souborů

Jonianet a Saze Ensemble

v programu

Albánská polyfonie

Searching for the hidden voices –

Albanian Polyphony Concert Tour

24. 3. 2009, 20 hod., Kaple Božího Těla UC UP

(Univerzitní 3)

Vstupné dobrovolné.

Přednáška k počtě J. L. Fischera v roce 2009

„Přednáška k počtě J. L. Fischera“ se uskutečňuje jednou ročně jako projev ocenění významu osobnosti prvního rektora obnovené olomoucké univerzity.

Koná se zpravidla v listopadu.

K jejímu přednesení vybere k tomuto účelu rektorem UP jmenovaná výběrová komise významnou českou či zahraniční osobnost z kterékoliv vědní oblasti.

Kterýkoliv člen akademické obce může podat svůj návrh na kandidáta přednášky. Součástí tohoto návrhu musí být stručné zdůvodnění.

Prosíme o zaslání návrhů na kandidáta přednášky prorektorce pro vědu a výzkumu do 15. 5. na adresu vladimira.kalova@upol.cz.

Cena Josefa Luxe 2009

Nadační fond Josefa Luxe vyhlašuje pro rok 2009 soutěž pro studenty vysokoškolského a doktorandského studia humanitních oborů, především historie, politologie a sociologie. Práce bude hodnotit odborná porota, jejímž předsedou je prof. J. Sokol.

Tématem letošního soutěže je **Transformace české společnosti po roce 1989 a rozvoj demokracie do současnosti**. Práce se mohou zaměřit na proměny a profilaci politických stran v České republice, přechod k demokracii z různých hledisek nebo mediální či občanskou reflexi politického dění.

Odborné práce by měly mít rozsah asi 40–70 normostran a odesílat je účastníci mohou do 20. 9. 2009 společně s přihláškou na adresu uvedenou na webových stránkách.

Vítěz soutěže obdrží 50 000 Kč.

Více informací viz <http://www.fondlux.cz/akce/akce2009.html>.

Popularizace vědy očima nastupující vědecké generace Doktorandi představují své disertační práce

V říjnu loňského roku vyhlásila redakční rada Žurnálu UP (Žurnál č. 6 / roč. 18, str. 6) **Doktorandskou cenu ŽUP o nejlepší popularizační disertace**. Doktorandi byli vyzváni, aby do redakce univerzitního týdeníku zaslali krátký popularizační text, v němž by představili svou disertační práci jazykem srozumitelným i kolegům z jiných oborů či laikům. Formu ocenění zformulovala redakční rada dvojí: student, jehož příspěvek bude publikován, obdrží cenu 1 000 Kč; na konci daného ročníku ŽUP navíc redakční rada vybere tři nejlepší publikované příspěvky ke zvláštnímu ocenění.

Na počátku tohoto semestru se redakční rada rozhodla vybrat prozatím tři příspěvky, které doporučila ke zveřejnění. Jedná se o témata z oblasti lékařských, přírodních a pedagogických věd. V tomto čísle přinášíme první z nich:

Fotosyntéza jako zdroj energie pro nové tisíceletí:

Od pochopení k využití

Celosvětová závislost na fosilních palivech, globální oteplování a politická nestabilita v zemích produkujících ropu nás nutí přemýšlet nad novými a ekologickými zdroji elektrické energie. Solární energie je jednou z cest jak zajistit energii lidstvu pro nadcházející období, můžeme ji ale také použít jako ekologické palivo? Příroda vyřešila tento problém za nás již před několika miliardami let, ideálním palivem je vodík který lze získat z produktů fotosyntézy vody probíhající během fotosyntézy.

Fotolýza vody je reakce vyžadující světlo a enzym zvaný fotosystém II (PSII), který se vyskytuje v chloroplastech rostlin a i např. v sinicích, které chloroplasty nemají. Štěpení vody probíhá ve čtyřech krocích, během kterých PSII absorbuje čtyři fotony a molekula vody se rozštěpí na protony, elektrony a kyslík. Z uvolněných protonů a elektronů je pak možné s pomocí jiného enzymu vytvořit právě vodík. V praxi můžeme sestavit „umělou fotosyntézu“ postavenou na základním řešení známém z PSII nebo přímo využít jednodušší fotosyntetické organismy, které jsou – na rozdíl od rostlin – schopny za určitých okolností produkovat vodík. Obě zmíněné cesty jsou stále daleko od praktického využití.

Vedle problému s produkcí vodíku se ukazuje že ani o samotné fotolýze vody stále nevíme vše a k jejímu pochopení nasazujeme i „těžký kalibr“ teoretických metod. Problémem fotolýzy vody se zabýváme

i v Oddělení biofyziky PFF UP v Olomouci. Pomocí kinetických modelů PSII jsme ukázali že fotolýza vody je komplikovanější proces než se dosud předpokládalo, konkrétně jsme identifikovali metastabilní stavy tohoto procesu [1]. Také jsme ukázali fyziologický význam agregace dvou PSII do tzv. dimeru s dopadem na efektivitu fotolýzy vody [2]. Studiem fotolýzy se zabýváme i nyní, momentálně analyzujeme reakce v PSII ovlivňující tento proces.

Mgr. J. Jablonský, odborný pracovník a prezenční Ph.D. student (školitel doc. D. Lazár, Ph.D.)

Literatura

J. Jablonský a D. Lazár: Evidence for Intermediate S-States as Initial Phase in the Process of Oxygen-Evolving Complex Oxidation. *Biophysical Journal*, 94, 2725–2736, 2008.

J. Jablonský, P. Susila a D. Lazár: Impact of dimeric organization of enzyme on its function: The case of photosynthetic water splitting. *Bioinformatics*, in press (2008).

Soutěž o Doktorandskou cenu Žurnálu UP pokračuje

Chcete-li se i Vy zúčastnit soutěže o nejlepší popularizační disertační práce, neváhejte a zašlete na adresu redakce krátký popularizační text, ve kterém přibližíte zpracovávané téma ostatním členům univerzitní obce. Text by měl být dlouhý 1 800 až 2 200 znaků, a spíše než aby informoval odborníka v exaktních pojmech, měl by přitáhnout laika k tomu, aby si článek přečetl. I další došlé příspěvky posoudí redakční rada a rozhodne o jejich zařazení do ŽUP a o případném pořadí pro uveřejnění. Kritériem hodnocení bude především zajímavost podání – má jít o populární naučný text. Zúčastnit se mohou studenti doktorských studijních programů na UP a zaměstnanci UP, kteří jsou studenty doktorských studijních programů na jiné škole.

Práce zasílejte e-mailem ve formátu doc. na adresu velena.mazochova@upol.cz

Děkanka Fakulty zdravotnických věd UP ...

dokončení ze str. 5

5. Spolupráce s FN Olomouc a dalšími subjekty vzdělávání, výzkumu a vývoje

- Rozvinout vědeckou spolupráci oborů FZV s odborníky Fakultní nemocnice Olomouc a podporovat koncepci rozvoje nelékařských zdravotnických oborů FNO.
- Ve spolupráci s FN Olomouc naplňovat vývojové kroky vznikajícího Centra excelence nelékařských zdravotnických oborů.
- Spolupracovat s vedením FN Olomouc při tvorbě a využití Centra praktické výuky FZV.
- Navázat na posilování funkce mentorů a tutorů odborné praxe studentů fakulty.
- Zapojit odborníky nelékařských profesí FN Olomouc do vybraných seminářů a cvičení předmětů oborů FZV.
- Sledovat naplňování Smlouvy o spolupráci s FN Olomouc, případně reagovat na nedostatky.
- Spolupracovat s FN Olomouc v oblasti symposií, konferencí, seminářů a dalších akcí.
- Kontrolovat naplňování Dohody o spolupráci s LF UP, případně reagovat na nedostatky.
- Prohloubit spolupráci v oblasti publikačních a projektových aktivit pedagogů a studentů FZV s partnery z LF UP.
- Navázat spolupráci se subjekty zdravotnické péče mimo Olomouc.

6. Zahraniční spolupráce

- Pokračovat v rozvoji partnerství se zahraničními školami a oslovovat další.
- Vytvářet krátkodobé stáže zahraničních odborníků na fakultě za účelem posílení profesionálního růstu studentů i pedagogů.
- Nadále rozvíjet mobility LLP – Socrates a další, jmenovat konkrétní zodpovědné pedagogy na všech ústavech FZV.
- Realizovat setkání vyjízďících studentů s akademickou obcí.
- Spolupracovat s mezinárodní ošetrovatelskou organizací Sigma Theta Tau.
- Prohloubit spolupráci s oborově blízkými ústavami Jeseniovy lékařské fakulty UK v Martině.
- Rozvíjet partnerství v odborném seskupení ENNE – European Network for Education in Nursing i v dalších evropských seskupeních jako je např. Florence Network.

Závěrem bych chtěla zmínit přesvědčení o tom, že zvolený děkan – jedinec nemůže vznikající fakultu uvést v plnohodnotný život sám. Potřebuje se opřít o kvalitní tým vedení, přednostů, členů jednotlivých ústavů, o účelovou a transparentní komunikaci v akademické obci a o efektivní spolupráci s Akademickým senátem.

Doc. J. Marečková, Ph.D.

Studentské organizace na UP v roce 2009 /I/

Studenti organizují přednášky, zahraniční stáže i mezinárodní konference

Na Univerzitě Palackého působí na různých úrovních a s různými cíli na dvacet studentských organizací a spolků. V mnoha případech si tato sdružení vydobyla nejen dobré jméno, ale také stabilní místo v životě naší akademické obce. Prostřednictvím nového seriálu Žurnálu UP bychom vám rádi postupně představili jejich plány pro letošní rok.

Česka asociace studentů psychologie Olomouc

Olomoucká pobočka ČASP patří již několik let k organizacím, které umně kloubí odbornou činnost v podobě přednášek, konferencí či vydávání sborníků a praktickou pomoc studentům, dětem i pacientům. „Hlavní akcí letního semestru je březnová mezinárodní konference o lidské sexualitě *Sex o nás, vás i vás...*, která se uskuteční ve dnech 27.–29. 3. Její účastníci se mohou těšit na úvodní divadelní představení a následný dvoudenní maratón přednášek, workshopů, diskusí a filmů,“ láká I. Hrdina, předseda olomoucké sekce ČASP.

Asociace se každoročně podílí i na rozmanitých akcích pro dětské domovy a děti z Psychiatrické léčebny Sternberk. Na svých internetových stránkách pak nabízí ČASP i v letošním roce kurzy projektivních technik a krizové intervence, psychologickou první pomoc či akce zaměřené na dramaterapii. „Nesmíme zapomenout ani na seznamovací pobyty pro studenty prvních ročníků pod názvem Dostředí a samozřejmě již legendární Psychoparty – večírek studentů a pedagogů z našeho oboru,“ dodává I. Hrdina.

Více na www.caspos.cz.

Z přípravy konference „Sex o nás, vás i vás...“ kterou připravuje ČASP na dny 27.–29. 3.

Erasmus Student Network UP Olomouc

Studentskou organizaci ESN UP Olomouc, která pro zahraniční studenty přijíždějící do Olomouce organizuje kulturní, sportovní a společenský program, čeká v letošním roce nejen významné jubileum, ale také rozšíření jejich aktivit.

„Pro ESN je rok 2009 rokem jubilejním, protože naše celoevropská organizace slaví dvacetileté výročí. V Olomouci odstartuje půlrok oslav 25. 3. v klubu Belmondo, kde pořádáme *Erasmus Benefit Bazar for UNICEF*. Tento večer si budou moci návštěvníci bazaru zakoupit tradiční suvenýry z různých koutů světa, a tím přispět na charitativní projekt v Bhútánu, kam všechny získané peníze z každé ESN sekce míří,“ přibližuje oslavy předsedkyně ESN UP A. Spurná.

Mezi priority ESN UP patří i vzdělávání jejich členů, což byl také jeden z důvodů, proč se organizace nově rozhodla zažádat o status vysílající organizace Evropské dobrovolné služby. Díky tomu získali členové ESN UP další možnost, jak vycestovat do zahraničí.

Kromě toho „erasmáci“ již tradičně organizují tématické večírky jako *ESN UP & Down Parties* v hudebním klubu Belmondo. „Vždy jednou za čtrnáct dní tak patří středeční večer, respektive jeho režie, jednomu národu, který zajistí jak svou hudbu a výzdobu, tak i něco málo z tradiční kuchyně té či oné země,“ doplňuje Spurná.

Zahraníční studenty čekají v letním semestru díky ESN UP také výlety do Krakova, Brna či Kroměříže, projekce českých filmů či návštěva vinného sklepa a lanového centra.

Více na www.esnup.upol.cz

AIESEC Olomouc

AIESEC nabízí především velké množství příležitostí pro rozvoj a vzdělání mladých lidí během studia na vysoké škole či po jeho absolutoriu. Organizace se snaží rozvíjet potenciál studentů „neškolní“ formou, zkoušením si teorie v praxi, komunikací v anglickém jazyce a spoluprací s firemní sférou. Olomouckou pobočkou AIESEC, jež je od letošního roku plnohodnotným členem této celosvětové organizace, prošla za dobu jejího působení na čtyřicet studentů. „V následujících měsících nás čeká hlavně nábor nových členů a několik informativních schůzek k praxím, jež zprostředkováváme,“ představuje nejbližší program organizace její členka T. Houšteková. „Na konci dubna, přesněji v úterý 28. 4., pak pořádáme *Thajský večer*, další z našich tradičních akcí, tzv. country events. Hostem večera bude tentokrát studentka Patchira z Thajska, která zde v rámci stáže vyučuje od února svůj mateřský jazyk,“ doplňuje Houšteková.

AIESEC momentálně nabízí čtyři druhy odborných zahraničních praxí – manažerské, vzdělávací, technické a rozvojové. Bližší informace o stážích získají zájemci ve dnech 17. a 18. 3. od 18.30 na Křížkovského 12 (KAE učebna 127) nebo na webových stránkách olomoucké pobočky www.aiesec.cz/olomouc. Úzávěrka přihlášek pro stáže je stanovena na 23. 3.

Asociace studentů speciální pedagogiky

Jedno z nejmladších studentských sdružení na univerzitě se v letošním roce chystá krom menších akcí zrealizovat také dva velké projekty. Prvním z nich je *Měsíční divadlo aneb Divadlo na poslední chvíli*. Jedná se o řadu seminářů a zážitkových workshopů, jejichž cílem je zvýšit odborné kompetence studentů speciální pedagogiky. „Naši snahou je implementace dramatických prvků do možné výchovně-vzdělávací činnosti,“ dodává P. Bič, předseda sdružení. Semináře a workshopy by měly probíhat jednou za měsíc, počínaje březnem.

Druhá významná akce v plánech asociace s názvem *Jak se žije s postižením aneb Zeptejte se, na co chcete* by měla podle organizátorů přispět ke zvyšování povědomí žáků, respektive studentů základních a středních škol, o zdravotních postiženích. Studenti by se tak měli prostřednictvím dramatických her a diskusních setkání přímo seznámit s osobami se zdravotním postižením, jejich životem a pohledem na svět. Během března by měl proběhnout předvýzkum k této akci, samotná realizace projektu je pak plánována na závěr roku.

Asociace studentů speciální pedagogiky pořádá během roku také další přednášky studentů, ale i odborníků z oblasti tzv. pomáhajících profesí. „V plánu je rovněž organizace historicky druhého seznamovacího pobytu prvků na počátku zimního semestru a příprava jejich pasování – tzv. *Speckoliáda*. Rádi bychom se rovněž podíleli na evaluaci naší katedry na přelomu dubna a května tohoto roku,“ uzavírá výčet akcí P. Bič.

Připravil O. Martinek,
foto archiv studentských organizací

Erasmus Student Network UP Olomouc zve všechny zájemce na prezentaci své organizace.

Sraz ve středu 18. 3. ve 20.30 h
na nádvoří Rektorátu UP

Po informační schůzce následuje
UP&down Oceanic Party
v klubu Belmondo.

Kontakt: www.esnup.upol.cz,
esnup.upol@gmail.com

Senátoři UP nesouhlasí ...

dokončení ze str. 1

když např. zmínil nedostatečné zapracování připomínek vysokých škol do finální podoby Bílé knihy „I když je v Bílé knize terciárního vzdělávání mnohé pozitivní, např. některé návrhy související s financováním vysokých škol, je potřeba říci, že jsou v tomto dokumentu také některé záležitosti sporné. Mám na mysli např. oblast týkající se nové podoby správních rad, ustavení Rady pro terciární vzdělávání či jiný systém akreditační činnosti atd.“, uvedl rektor UP.

V závěru diskuse se senátoři AS UP vyjádřili, že se jim nedostává potřebné množství informací, které s reformou souvisejí a pro jejich aktivnější přístup navrhli zřídit pracovní komisi. Senát poté schválil pracovní komisi, jež by se měla problematikou reformy terciárního vzdělávání zabývat, a to v následujícím složení: prof. J. Mačáková, zástupce v komisi za MSM, JUDr. M. Hodulík, zástupce v komisi za studentskou komoru RVŠ, prof. T. Opatrný, člen předsednictva RVŠ, doc. E. Sovová a PhDr. L. Jakub, členové AS UP, doc. R. Kubínek, předseda AS UP, doc. L. Lochmanová, prorektorka pro organizaci a řízení UP.

M. Hronová (více viz www.upol.cz/odkazy/organy-up/akademicky-senat-up/)

Další informace z jednání AS UP přineseme v příštím čísle

Ze zákulisí proměn českého vzdělávacího systému v době tzv. normalizace

Jednou z publikací oceněných *Čestným uznáním rektora UP autorům monografií za rok 2008* je práce PhDr. P. Urbáška *Vysokoškolský vzdělávací systém v letech normalizace*, o níž referoval Žurnál UP již v č. 27 loňského ročníku (*Co se skrývá za Husákovými brýlemi*). Dnes přinášíme krácenou ukázkou ze začátku jedné kapitoly, v níž autor aplikuje fungování kvalifikačního postupu vysokoškolského pedagoga na vysoké škole univerzitního směru na příkladu fiktivní osoby. V zde neuvedeném poznámkovém aparátu opírá P. Urbášek osudy Petra Nováčka o soustavu centrálních archivních dokumentů a zákonů i podzákonů předpisů.

Příběh kvalifikačního postupu vysokoškolského pedagoga

(Ukázka z kapitoly)

Univerzitní student Petr Nováček ukončil vysokoškolské studium psychologie v červnu roku 1977 s výbornými výsledky ze všech předmětů včetně diplomové práce. A již v září téhož roku zaujal Petr Nováček vysněné místo vysokoškolského asistenta na katedře psychologie své alma mater.

Co předcházelo Nováčkovu nástupu do řad vysokoškolských pedagogů? Petrův excelentní výkon při státních závěrečných zkouškách jeho nejbližší okolí a učitele nepřekvapil. Petr byl od počátku svých vysokoškolských studií vynikajícím studentem s nadstandardním zájmem o zvolený obor. Pravidelně se účastnil student-ské vědecké a odborné činnosti (SVOČ), již ve druhém ročníku se umístil na druhém místě v celostátní soutěži studentů psychologie z celého Československa. O rok později dokonce v celostátní kole „svočky“ zvítězil. Již někdy v průběhu třetího ročníku si studenta Nováčka zavolal vedoucí domovské katedry prof. Ladislav Kašpařík a sdělil, že on i jeho další kolegové počítají s Nováčkovým nástupem na katedru psychologie bezprostředně po jeho ukončení studia. Kašpařík se také netajil tím, že zná Nováčkovo rodinné zázemí. Oba rodiče pracovali v dělnických profesích, otec byl mnohaletým členem KSČ, který na počátku sedmdesátých let úspěšně prošel sítím stranických prověrek a poté zaujal místo předsedy závodní organizace Revolučního odborového hnutí v místním největším strojírenském podniku. Petr Nováček slovním vedoucím katedry souhlasně přikyvoval, i když si o angažovanosti otce myslel své. Otec zůstal v komunistické straně hlavně proto, že jej místo Dubčeka a spol. zajímala stavba vikendové chaty. A tak komunistům ve fabrice prostě „zbyl“; ostatně také k výkonu funkce vrchního odborového funkcionáře přistupoval otec pragmaticky – vždyť jej předseda závodní organizace KSČ při uvádění do funkce upozornil, že z takového „fleku“ dostane svého syna na sebeatraktivnější univerzitní obor. Na sklonku rozhovoru přešel profesor Kašpařík nečekaně do týkání a nabídl Nováčkovi vstup do komunistické strany. Prý se díky tomu stane jeho setrvaní na fakultě naprosto bezproblémové. Současně ale profesor svého studenta důrazně upozornil, aby rozhodně i v dalších ročnících „nespal na vavřínech“, a to jak ve studiu, tak při výkonu své funkce ideově politického referenta při fakultním výboru Socialistického svazu mládeže. Petr Nováček přirozeně souhlasil – přece nezhodil šanci zůstat na fakultě a získat vytoužené povolání!

Ještě na podzim 1977 napsal Petr Nováček žádost o vykonání rigorózní zkoušky za účelem získání titulu doktor filozofie (PhDr.). Vedoucí katedry psychologie prof. Kašpařík, který současně předsedal komisi pro rigorózní zkoušky, mu totiž sdělil, že jako rigorózní práci může směle předložit svou práci diplomovou. Druhou část rigorózní zkoušky tvořilo ústní přezkoušení, s jehož obsahem se Nováček seznámil na vývěsce děkanátu. Ústní zkouška totiž sestávala ze zvoleného předmětu – v Nováčkově případě tedy z psychologie – a z předmětů tzv. společného základu, které stanovil děkan fakulty na základě doporučení prof. Kašpaříka jako předsedy rigorózní komise. Petr Nováček se tak chtěl nechtěl musel opětovně zaobírat poučkami z marxizmu-leninizmu a obeznámit se alespoň se základy sociologie, která náležela s nezbytným „marxákem“ k předmětům společného základu.

Když oponenti kladně zhodnotili Nováčkovu práci, nic nebránilo tomu, aby předseda komise stanovil datum konání ústní zkoušky; ta Nováčka nemile překvapila. Členové komise jej totiž „dusili“ takřka dvě hodiny, a málem tak překročili zákonně kodifikovanou dobu trvání ústní zkoušky. Nakonec však vše dopadlo dobře. Hlasování bylo jednomyslné a Petr Nováček obdržel diplom opravňující jej užívat titul doktor filozofie.

Bezprostředně po úspěšném složení rigorózní zkoušky začal Petr Nováček uvažovat o práci na kandidátské dizertaci (CSc.). Vedoucí katedry prof. Kašpařík Nováčka pochválil za iniciativu a souhlasil s tématem jeho kandidátské práce, v níž Nováček hodlal navázat na výsledky své práce diplomové. Se svým oficiálním zařazením do tzv. vědecké výchovy – od roku 1977 nově koncipované – však Nováček musel ještě posečkat. Fakulta i katedra totiž v důsledku nových předpisů musela provést řadu implementačních kroků, které vytvářely nezbytné podmínky pro realizaci vědecké výchovy na jednotlivých fakultních pracovištích. Kašpařík tak alespoň promptně zařadil svého mladšího kolegu do tříletého kurzu Večerní univerzity marxizmu-leninizmu (VUMLu). Toto stranické vzdělávání totiž v některých vysokoškolských centrech povinně-nepovinně absolvovali všichni uchazeči o příslušné vědecké či vědecko-pedagogické tituly, a to bez ohledu nato, zda šlo o členy komunistické strany, či bezpartijní. PhDr. Petr Nováček tak každý pátek v odpoledních hodinách navštěvoval výuku koncipovanou podle jednotlivých součástí marxizmu-leninizmu v Domě politické výchovy okresního výboru KSČ. Jednotlivé kurzy (organizované semestrálně a dvakrát ročně zakončované ústní zkouškou) se vyznačovaly podstatně jednodušší úrovní a nižšími nároky, než jakou měla výuka marxizmu-leninizmu, kterou Nováček absolvoval v průběhu svých studií. VUML totiž většinou navštěvovali posluchači s různými předchozími vzděláními, kteří tento druh stranického vzdělávání nutně potřebovali pro svůj další kariérní postup v nejrůznějších profesích. Přestože Nováček patřil v období svých studií ke zcela standardním „znalcům“ marxisticko-leninských nauk, neznalosti jeho „spolužáků“ ho nemálo udívalo. Hned v jedné z prvních hodin položil vyvolávající posluchačům otázku, v kterémže roce se uskutečnilo únorové vítězství pracujícího lidu. Až třetí dotázaný frekventant stranického vzdělávání se „strefil“ do roku 1948. Petr Nováček proto navštěvoval VUML se značnou nechuť, kterou neumenšovala ani večerní posezení v nedaleké hospodě IV. cenové kategorie, kde Nováček s několika svými kolegy z jiných fakult pravidelně splachoval rmut z prefabrikované výuky „marxáku“ půllitry plzeňského prokládanými panáky tehdy tuze oblíbeného „černého šviháka“ (fernetu). Od mimouniverzitních „studentů“ VUMLu si Petr Nováček udržoval jistý odstup. „Nikdy nevíš, kdo s tebou do třídy vlastně chodí. Rozhodně se vyplatí držet hubu a krok,“ nabádal Nováčka jeho starší kolega Tomica, který měl studium VUMLu již za sebou.

Zákonné předpisy z roku 1977 upravovaly organizační podobu a formu dosavadního udělování vědeckých hodností a současně kodifikovaly finanční i jiné zabezpečení osob zúčastněných v různých formách vědecké výchovy.

Petra Nováčka samozřejmě tyto změny přilíš nezajímaly. Ovšemže věděl, že vědecká rada filozofické fakulty (na základě oprávnění České komise pro vědecké hodnosti) určila filozofickou fakultu jako školici pracoviště pro jednotlivé obory vědecké výchovy a že mimo jiné zde byla pro obor věd psychologických ustavena komise pro obhajoby kandidátských dizertací. Nováček si musel vybrat pouze formu této vědecké výchovy, která se od roku 1977 uskutečňovala jako interní, účelová, externí či vědecká aspirantura pracovníků školícího pracoviště. Petr Nováček si pochopitelně vybral čtvrtou možnost, protože působil na univerzitě v zaměstnaněckém po-

měru a vědeckou výchovu uskutečňoval jako součást svých pracovních povinností.

V dostatečném předstihu před přijetím do vědecké aspirantury se rozběhl nomenklaturní řízení, protože přijímání do vědecké výchovy a udělování titulu kandidáta věd spadalo do kádrového pořádku OV KSČ. Materiál vypracoval univerzitní kádrový a personální útvar na podkladě kádrového spisu a plánu kádrových rezerv. Soubor dokumentů k nomenklaturnímu řízení obsahoval Nováčkův životopis, poslední komplexní hodnocení a kádrou charakteristiku přesně a detailně vypracovanou podle jednotného vzoru s názvem „MUDRA“. Univerzitní „kádrováci“ totiž od ministerstva školství obdrželi zpracovaný vzor na fiktivního univerzitního pedagoga s příjmením Mudra, a tak se toto příjmení dostalo do názvu ministerského vzoru pro kádrou charakteristiku. Spis doplnila doporučení uliční (podle místa No-

váčkova trvalého bydliště), fakultní a celoškolské organizace KSČ a výpis z rejstříku trestů. Okresní výbor komunistické strany potom prověřil po stranické linii rodiče a sourozence Petra Nováčka. Zdravotní stav uchazeče o vědeckou hodnost na základě požadavku OV KSČ jeho ošetřující lékař. Oznámení o kladném výsledku nomenklaturního řízení dorazilo na univerzitu ještě před konáním přijímací zkoušky. Zkoušející obdrželi pouhé stručné oznámení o pozitivním výsledku nomenklaturního řízení jako nezbytného předpokladu pro přijetí PhDr. Petra Nováčka do vědecké výchovy.

Petra Nováčka tak v následujících maximálně pěti letech čekaly povinnosti dvojho druhu – složit kandidátské zkoušky a vypracoval písemnou práci. Kandidátské zkoušky sestávaly z odborné zkoušky, zkoušky z marxizmu-leninizmu a ze dvou jazykových zkoušek (obligatorní němčina a výběr z angličtiny, francouzštiny, němčiny či španělštiny). „Zase marxák!“ kroutil Nováček nevěřící hlavou při pravidelném pátečním hospodském posezení po výuce VUML.

Petr Nováček se pustil do práce s vervou sobě vlastní. Kandidátské zkoušky složil v rychlém sledu s výjimkou zkoušky z anglického jazyka, kde si své středoškolské znalosti rozšířil kurzem na jazykové škole, takže tuto zkoušku vykonával až za dva roky po svém nástupu do vědecké výchovy. Rychlé složení kandidátských zkoušek umožnilo Nováčkovi se plně soustředit na svoji badatelskou práci a sepsání kandidátské dizertace. Podle instrukcí svého vedoucího katedry (a také školitele) prof. Kašpaříka Nováček již v průběhu vědecké výchovy publikoval v odborném tisku některé vybrané pasáže ze zpracovávané problematiky. O Nováčkových publikačních počinech se kladně vyjádřil dokonce profesor Alois Modráček z pražské katedry psychologie, jenž současně zasedal v místní komisi pro obhajoby kandidátských dizertací. Modráčkovo hodnocení sdělené školiteli Kašpaříkovi tak významně otevíralo Petru Nováčkovi dveře k úspěšné obhajobě.

Připravil -th-, foto archiv ŽUP

PhDr. P. Urbášek (*1959), ředitel Archivu UP, se zabývá moderními dějinami univerzitního školství, teorií a aplikací orální historie při zkoumání společenských procesů. Je řešitelem řady grantových projektů.

Plagiátorství i mezi námi?

Jako infekce se šíří nový fenomén – plagiátorství. Před časem byl jeden historik usvědčen, že pod publikovaným dílo o pověstném jezuitovi Antonínu Koniášovi dal své jméno, ač autorem byl někdo jiný. Našel rukopis a podepsal se pod něj. Nic se však nestalo... Akademický titul mu vzít nelze, postih vlastně neexistuje. Vyjadřovat se v takovém případě musíme velmi opatrně, abychom se nedotkli jeho lidských práv a neseseděli nakonec na lavici obžalovaných sami. Uloupit cizí dílo je asi normální, ale zapochybovat o nevěrohodném autorství, to se věru nevyplácí.

Nedávno proběhla „jakási“ aféra s habilitací, samozřejmě opět spojená s plagiátorstvím. A opět se nic neděje. Pak se divíme, že se nám mnozí jako pověstné houby po dešti plagiáty našich studentů. V posledních týdnech s tímto jevem máme na Katedře církevních dějin CMTF už také své první zkušenosti. Student usvědčený, že seminární práci opsál z internetu, a to doslova a do písmene, je při šetření nesmírně dotčen, že on nic neopisoval. To způsobila jeho spolužačka, u které si práci objednal. On za nic nemůže. Sám sice neopisoval, ale dal své jméno pod práci, kterou opsala kolegyně. Podobných příkladů bude stále víc.

Alarmující je, že se podobné praktiky objevují přímo mezi profesory na naší Univerzitě Palackého v Olomouci. Je tomu několik týdnů, co spatřila světo světa nová publikace **Chrámy, kostely, svatyně a kaple v Olomouci** (Olomouc: Danal 2008, 208 s.). Knižka na první pohled docela sličná, v pevné vazbě a bohatě vybavená fotografickou dokumentací (ta je ovšem také skryta pod institucí; autorům asi nepříjde, že jsou tím dotčena jejich autorská práva). To je však pouze první a zcela povrchní pohled. Začnete-li knihou listovat

a číst text, promění se prvotní nadšení v úžas. Editory a hlavními autory jsou prof. J. Fiala, CSc., a archivář PhDr. Z. Kašpar (současné nakladatel Danalu). Ostatní autoři jsou přibráni z důvodů, které nejsou v úvodu vysvětleny a z kontextu nedávají ani rozumný smysl. Asi to byla ona známá „horká jehla“, již se knižka šla, aby se nejspíš vyčerpaly dotace Statutárního města Olomouce do konce kalendářního roku.

Nápadů má každý z nás vždy dost. Důležitá je však kritičnost, zda na takový nápad máme také schopnosti, znalosti a dostatek času. Při současné specializaci si nemůže ani historik dovolit psát o čemkoliv. Publikovat monografii o olomouckých sakrálních objektech vyžaduje přece jen alespoň základní orientaci v církevních dějinách, dějinách umění, teologii, religionistice – to jsou všechno speciální obory, které mají vlastní vědeckou metodu. Je odvaha pustit se do takové problematiky bez této výbavy. Nemusíte chodit do kostela, nemusíte být protestant, pravoslavný, ani římský katolik, ale měli byste se v daném prostředí slušně orientovat.

Závratný výkon podala I. Šindelářová, které byly svěřeny nekatolické sakrální objekty. To, co ovšem v knize naleznete, je do nebes volající neznalost těch nejzákladnějších věcí. Nazývat protestantské (evangelické) sakrální objekty „svatyněmi“. Nevim, jak to protestanti přejijí. Mezi evangelické sbory jsou zahrnuty všechny tři kostely nebo sbory Církve československé husitské. Autorka asi neví, že Československá církev má k protestantismu asi tak blízko jako církev římskokatolická. Vrcholem ignorance je označit bývalou židovskou synagogu stejným názvem – „svatyně“. Židé měli pouze jednu jedinou svatyni – Chrám v Jeruzalémě, definitivně zničený Římany v roce 70 za židovského

povstání v letech 66 až 73. Synagogy, které v Palestině i v diasporě vznikaly dávno před změnou letopočtu, nebyly nikdy svatyněmi. Byly to pouhé modlitebny, které nikdy neaspirovaly jako náhrada Chrámu.

V celé práci se však neseškává s jedinou citací, jediným odkazem na literaturu. Publikace nemá ani v závěru seznam použité literatury. Student by neměl odevzdat seminární, natož bakalářskou nebo diplomovou práci bez citací a bez soupisu literatury. V popisech jednotlivých kostelů jsou často odstavce nebo větvy převzaté nebo jen nepatrně, spíše pouze kosmeticky upravené, z nejrůznější olomoucké literatury, samozřejmě bez citace a odkazu. Ve své podstatě jde o jeden velký plagiát.

Nejednou se v knize mluví způsobem, na jaký jsme zvyklí v pracích místních laických nadšenců: „Podle místní tradice“, „od nepaměti“, „jak se traduje“, „jak se vypráví“ a mnoho podobných nic nevypovídajících obrátů, jež často zastírají autorovu bezradnost, neznalost dané historie nebo jiné faktografie. Jediné, co lze závěrem k celé knize poznamenat, je stará dobrá rada našich dědů: „Sevěč, hleď si svého kopyta!“

Za takovou publikaci si dovoluji autoři, zejména organizátoři: prof. J. Fiala, CSc., a PhDr. Z. Kašpar, děkovat sponzorům, zejména Statutárnímu městu Olomouci, za jehož finanční podpory kniha vyšla, a dále Metropolitní kapitule u sv. Václava v Olomouci, za spolupráci a pomoc. Asi by mnoho čtenářů zajímalo, kdo z Metropolitní kapituly dával rady a poskytoval pomoc autorům této knihy. Štěstí dárce, a zejména instituce, které spravují prostředky daňových poplatníků, by si měli přistě dobře rozmyslet, komu a hlavně na co přispívají. Prof. M. Pojsl

In margine publikace „Chrámy, kostely, svatyně a kaple v Olomouci“

Stalo se, že v předvánočním čase loňského roku vydalo olomoucké nakladatelství Danal kolektivní publikaci „Chrámy, kostely, svatyně a kaple v Olomouci“ (autoři: J. Fiala, Z. Kašpar, J. Štěpán, V. Kauerová, E. Navrátilová, I. Šindelářová, J. Vidlička), a stalo se následovně, že tuto publikaci prozkoumal prof. M. Pojsl, vedoucí Katedry církevních dějin a dějin křesťanského umění CMTF UP. Konstatuje nyní v Žurnálu UP M. Pojsl, že se jedná o „monografii o olomouckých sakrálních objektech“, že jejími „editory a hlavními autory jsou prof. J. Fiala, CSc., a archivář PhDr. Z. Kašpar (současné nakladatel Danalu)“ – pro upřesnění: PaedDr. Z. Kašpar není nakladatelem Danalu – a dále že „ostatní autoři jsou přibráni z důvodů, které nejsou v úvodu vysvětleny a z kontextu nedávají ani rozumný smysl“ (základním důvodem pro podíl uvedených autorů na dotyčné publikaci byla jejich ochota se za symbolický honorář na dotyčné publikaci podílet). Poněvadž autoři publikace nejsou renomovanými odborníky v „církevních dějinách, dějinách umění, teologii, religionistice“, měli by se „držet svého kopyta“. To milerádí připouštíme, konečně každého to mistr právem hněte, jiný-li se do řemesla plete, zejména nepatří-li k mistrovu řemeslnickému cechu; byli bychom nesmírně potěšeni, kdyby reprezentativně koncipovanou vědeckou monografií o olomouckých sakrálních objektech sepsali dnešní církevní historikové, historikové umění, teologové a religionisté, leč zatím se tak nestalo a nic nenaznačuje, že by se tak v blízkém budoucnu mohlo stát.

To nejhorší však teprve přijde. V knižce „Chrámy, kostely, svatyně a kaple v Olomouci“ se „neseškává s jedinou citací, jediným odkazem na literaturu. Publikace nemá ani v závěru seznam použité literatury. Student by neměl odevzdat seminární, natož bakalářskou nebo diplomovou práci bez citací a bez soupisu literatury. V popisech jednotlivých kostelů jsou často odstavce nebo větvy převzaté nebo jen nepatrně, spíše pouze kosmeticky upravené, z nejrůznější olomoucké literatury, samozřejmě bez citace a odkazu. Ve své podstatě jde o jeden velký plagiát.“ Toto anathema předjal M. Pojsl jednak zářícím nadpisem své obžalo-

by „Plagiátorství i mezi námi?“, jednak úvodním připomenutím tří plagiátorských počinů, posledního z jeho vlastní fakulty, jehož se dopustil student – zplouzenec internetové epochy a neviditelné tržní ruky, z vysoka kašlající na autorská práva, a byl nepochybně po zásluze a po právu potrestán, s čímž i my bezvýhradně souhlasíme. „Podobných příkladů bude stále víc“, prorokuje M. Pojsl. Naštěstí však MŠMT ČR podpořilo mnohamilionovou dotací vývoj antiplagiátorského programu THESIS, jenž veškerému plagiátorstvu včetně plagiátorstva internetového učiní vbrzku přítrž.

M. Pojsl nato obviňuje autory publikace „Chrámy, kostely, svatyně a kaple v Olomouci“ z plagiátorství, odpudivějšího tím více, neboť k němu došlo osobou jednoho z autorů na půdě Univerzity Palackého. Motivací tohoto plagiátorského činu M. Pojsl blíže nezkoumá, nicméně naznačuje, že autory podněcovala jejich mrzká ziskuchtivost. M. Pojsl však přehlídl zcela zásadní skutečnost, že publikace „Chrámy, kostely, svatyně a kaple v Olomouci“ není prací seminární, bakalářskou či diplomovou, neřklí disertační či habilitační (jež by měla kromě citací a soupisu literatury přece jen přinést alespoň nějaké nové poznatky – třebaže zejména ve společenských vědách platívá, že opíše-li se jedna cizí práce, jedná se o plagiát, opíše-li se dvě cizí práce, vznikne základní historické a obrazové informace o existujících, zrušených a zaniklých olomouckých kulturních stavbách“. Je tedy tato publikace pouhým bedekrem, turistickým průvodcem, informativní příručkou pro laiky, pro něž jsou citace z jiných odborných prací, poznámkový aparát a koneckonců i soupis sekundární literatury redundantní (a pro vydavatele takovýchto publikací v podstatě nežádoucí vzhledem k navyšujícímu se rozsahu a s ním spojené

výrobní a prodejní ceně bedekru), stejně jak je tomu u článků v zábavných magazínech věnovaných těm či oněm turistickým destinacím či kulturním památkám. Pouze o takovouto populární, ikonograficky atraktivní knihu jevíli jak její sponzoři, tak olomoučtí knihkupci zájem – nikoli tedy o vědeckou, leč stěží prodejnou monografií, a to navíc s podmiňkou, že nikterak vysoké finanční částky, jež sponzoři vloží do výroby předmětného bedekru, jim budou kompenzovány „v naturáliích“ – dodáním adekvátního počtu jeho výtisků. Citace, poznámkový aparát a seznam literatury bude M. Pojsl marně hledat např. v publikaci J. Bistrického a kolektivu „Olomouc – průvodce, informace, fakta! (Praha 1979), stejně jako v publikaci I. Bartečka a kolektivu „Osobnosti Olomouckého kraje 1850–2008“ (Olomouc 2008).

Přesto můžeme M. Pojsla ujistit, že autoři a editoři publikace „Chrámy, kostely, svatyně a kaple v Olomouci“ sestavili rozsáhlý soupis sekundární literatury, posléze redukováný (obě varianty tohoto soupisu můžeme zájemcům promptně via e-mail zaslat); o tom, že musel být tento soupis z publikace vypuštěn, rozhodla její „ufinancovatelnost“. Ukázalo se totiž po dokončení sazby, že nashromážděné finanční prostředky zdaleka nestačí pokrýt vydání publikace v celém jejím rozsahu při zachování požadované kvality papíru a polygrafických prací. Na rozdíl od firem realizujících veřejné stavby a jiné zakázky či podílejících se na vrcholných sportovních zápoleních nemá nakladatelství Danal možnost uplatňovat ekonomickou metodu „salámovou“ či „postupného dojení“, tj. průběžného navyšování rozpočtů podnikatelských aktivit z bankovních účtů státních investorů, disponujících částkami v řádu stovek milionů, ba miliard, vytěženými z daňových poplatníků. K velké škodě věcí a litosti autorů tak musely být z publikace „Chrámy, kostely, svatyně a kaple v Olomouci“ ze dne na den odstraněny celé tiskové archy – kromě soupisu sekundární literatury a biografii patronů olomouckých římskokatolických kostelů též již zalomené výkladové a obrazové partie o řadě

In margine publikace ...

olomouckých kaplí a kapliček, opírající se o excerpce doposud nevyužitých archiválií, jakož i přes dvě třetiny úvodního textu a orientační mapky.

„V popisech jednotlivých kostelů jsou často odstavce nebo věty převzaté nebo jen nepatrně, spíše pouze kosmeticky upravené, z nejrůznější olomoucké literatury,“ praví, jak již bylo výše citováno, M. Pojsl. Tu musíme vyznat, že s historickými popisy, či vůbec s historickými fakty bývají v tom ohledu potíže, poněvadž když n autorů popisuje v n textech jeden a týž historický objekt či prezentuje jeden a týž historický fakt, může bezděky dospět ke shodným formulacím. Příklad: konstatování, že „olomoucké biskupství bylo založeno v roce 1063“ může autor nově historické publikace buď doslovně zopakovat (a tedy plagovat), nebo je „kosmeticky upravit“ např. na bezpochyby již dříve použité znění „olomoucké biskupství vzniklo roku 1063“, anebo s využitím lexikalizované personifikace přestylizovat v nepochybně rovněž již dříve použité znění „počátky olomouckého biskupství sahají k roku 1063“; ještě by si snad mohl autor pohrát s pořádkem slov, jenž je v češtině naštesti volný, nikoli však libovolný. Rádi věříme, že M. Pojsl ve svých vědeckých pracích historická fakta dříve jinými autory publikovaná vždy bedlivě převyprávěl toliko a jediné vlastními, zcela originálními slovy, dbaje přitom stylistické vyváženosti – jakpak by tedy asi zformuloval výše uvedené tvrzení, aniž by plagoval formulace již uvedené? A kolikera vzájemně souvisejících slov může shodně s jiným autorem použít další autor, aniž by se dopustil plagiátu svého předchůdce? A kolik odkazů na odbornou literaturu by mělo být k tomuto historickému faktu připojeno – jeden, dva, nebo nejlépe rovnou dvacet?

Nejhůře dopadla v očích M. Pojsla I. Šindlářová (povoláním publicistka), neboť pro prmo nazývá „protestantské (evangelické) sakrální objekty „svatyněmi“. Nevím, jak to protestanti přejí. Zřejmě chápeme, že ty právě a jediné svatyně mohou být toliko svatyně svatě církve římskokatolické, přestože Pojslův „sakrální objekt“ neznamená nic jiného nežli „posvátný objekt“. V antickém Římě mělo latinské adjektivum „sacer“ (podobně jako synonymní „sanctus“) význam „posvátný, svatý, božím zasvěcený, a proto nedotknutelný“ – ale také „prokletý“. Dvouslovný, do češtiny importovaný termín „sakrální objekt“ je zcela ekvivalentní jednoslovnému českému termínu „svatyně“. Dodejme, že substantivum „svatyně“ souvisí s adjektivem „svatý“; praslovanské adjektivum *svętъ odvozuje etymologové z indoevropského *kʷen- s významem „slavit“ – toto adjektivum zřejmě původně znamenalo „slavný, mocný“ (srov. např. jména Svatopluk, Svantovit). Zcela exaktně bychom měli sakrální objekt označovat jako „objekt určený k vykonávání náboženských úkonů“, jenže to je termín výslovný a dosti toporný, na rozdíl od jednoslovného a běžně – snad ne zcela adekvátně, leč zastřešujícím způsobem – užívaného termínu „svatyně“ pro veškeré kultovní objekty bez rozdílu. Připomeňme tu v tom ohledu dvě obsáhlejší knižní publikace nedávno vydané: z roku 2002 „Pražské svatyně (Kostely, kaple, synagogy, církevní sbory a modlitebny od úsvitu křesťanství na práh 21. století)“ E. Škody (jenž mimochodem omezil odkazy na odbornou literaturu na pouhých pět úvodních zmínek o svých pěti předchůdcích na tomto poli) a z roku 2008 (2. vydání z roku 2009) „Příběhy pražských svatyní“ P. Bednička. Internetový vyhledávač www.google.com vykazuje u slovního řetězce „protestantské svatyně“ na 1700 výskytů (včetně stránek muzeí), u slovního řetězce „evangelické svatyně“ na 2000 výskytů, poslouží též „keltskými svatyněmi“ (3410 výskytů), „druidskými svatyněmi“

dokončení ze str. 9

(1390 výskytů), ještě více jsou hojné „buddhistické svatyně“ (8780 výskytů) a nejvíce blasfemické „fotbalové svatyně“ (na 35 tisíc výskytů). Podobně obecnější význam může mít adjektivum „evangelický“ – například olomoucký Ústřední hřbitov je od svého založení v roce 1900 rozčleněn na oddělení katolické, evangelické a židovské; příslušníci církve československé husitské bývali a bývají pohřbíváni na evangelických hřbitovech, nepovažující za potřebné budovat hřbitovy vlastní.

Pro secundo píše M. Pojsl, že „vrcholem ignorance je označit bývalou židovskou synagogu stejným názvem – „svatyně“. Židé měli pouze jednu jedinou svatyni – Chrám v Jeruzalémě, definitivně zničený Římany v roce 70 za židovského povstání v letech 66 až 73. Synagogy, které v Palestině i v diaspoře vznikaly dávno před změnou letopočtu, nebyly nikdy svatyněmi. Byly to pouhé modlitebny, které nikdy neaspirovaly jako náhrada Chrámu.“ Vrcholu ignorance tudíž dosahuje nejen kaceřovaná Irena Šindlářová, ale i výše zmíněný E. Škoda, neboť i on, a to již v podtitulu své knihy, zahrnuje synagogy („synagógé“ je řecký výraz znamenající shromaždiště) pod „pražské svatyně“, jakož i P. Bedniček, jenž tak činí v „Příbězích pražských svatyní“. Vrcholnými ignoranti jsou taktéž původci 7300 internetových stránek obsahujících slovní řetězce „židovská svatyně“. Navrhujeme proto M. Pojslovi, aby své poučení zaslal na ony vrcholně ignorantské internetové stránky s naléhavou žádostí, aby nepatřičně sousloví „židovská svatyně“ bylo na nich co možná nejdříve nahrazeno – jak rádi věříme, patřičným – souslovím „židovská modlitebna“. Napadá nás v té souvislosti, že by se měl M. Pojsl veškerou svou vědeckou autoritou zasadit též o totální vymýcení sousloví „židovský templ“ (z lat. substantiva „templum“ – chrám, svatyně), ač tolik oblíbeného židovskými anekdotáři, jež se vyskytuje na 7120 internetových stránkách.

Byli bychom naproti tomu M. Pojslovi povděční, kdyby objevil v populárně zaměřené publikaci „Chrám, kostely, svatyně a kaple v Olomouci“ faktografické omyly a nedopatření, jež se zřejmě mohou vyskytnout i v monografiích a encyklopediích vpravdě vědeckých a bývají pak přejímány do následujících publikací vědeckých i populárních. Pro příklad zmíníme tvrzení uvedené v „Encyklopedii moravských a slezských klášterů“ D. Foltýna a kolektivu z roku 2008 na straně 497, že přední olomoucký barokní malíř Jan Kryštof Handke byl pohřben v kostele Nanebevzetí Panny Marie při zániklé olomoucké kartouze (v místě nynějších Hanáckých kasáren na třídě 1. máje) – ve skutečnosti se Handkeho posmrtný přibytěk nalézal v kostele Panny Marie na Předhradí (v místě nynější Knihovny města Olomouce na náměstí Republiky), demolovaném roku 1839.

Závěrem sdělujeme M. Pojslovi, že se velice těšíme na jeho další striktně vědecké a možná i populární publikace. Jemu i sobě pak upřímně a vroucně přejeme, aby jeho i nás, jakož též veškeré naše bližní i nebližní milý Pán Bůh v tomto trudném čase prohlubujícího se ekonomického i morálního marasmu, na hlavy naše uvedeného¹ mrzkou ziskuchtivostí naší euroamerické civilizace, při zdravém rozumu zachováti ráčil!

Prof. J. Fiala, CSc. – PaedDr. Z. Kašpar

¹ Autorským právem na předcházející čtyři výrazy disponoval svého času Jan Amos Komenský, neboť je takto sestavené užil ve svém díle KSAFT UMÍRAJÍCÍ MATKY JEDNOTY BRATRŠKE, kterýmžto (v národu svém a obzvláště mezi dokonávající) svěřené sobě někdy od Pána Boha poklady mezi syny a dcery a dědice své rozděluje. Léta Páně 1650. Citováno podle internetových stránek http://www.dkd.cz/dila/_Ksaft_umirajici_matky_Jednoty_Bratrské_9216.TXT.

13. BŘEZNA

Mgr. J. Frolec (Katedra experimentální fyziky, PříF UP): *Reversibility of heat-stress effects in barley and tobacco leaves detected by fluorescence techniques*. Odborný seminář. PříF UP (tř. Svobody 26), učebna F8, 9.30 hod.

Reprezentační ples PF UP. RCO, od 20 hod.

14. BŘEZNA

Volejbal SK UP × České Budějovice. Extraliga junioři. Sportovní hala UP, 17 hod.

15. BŘEZNA

Basketbal SK UP × Krnov. DL dorostenci. Sportovní hala UP, 10 hod.

Volejbal SK UP × České Budějovice. Extraliga junioři. Sportovní hala UP, 10 hod.

Házená SK UP × Velké Meziříčí. DL dorostenky. Sportovní hala UP, 15 hod.

16. BŘEZNA

Kamelot. Koncert. U-klub, 20 hod.

17. BŘEZNA

Mgr. M. Botur: *Finite embedding theorem*. Seminář z univerzální algebry a uspořádaných množin. PříF UP (Tomkova 40), posluchárna č. 302, 13 hod.

PhDr. J. Rak, CSc., (Fakulta sociálních věd UK): *České představy o Evropě: národní stereotypy*. Přednáška u příležitosti předsednictví ČR v EU. Arcidiecézní muzeum, 17 hod.

Vystoupení N. Higano (zpěv) a V. Matouška (šakuhači). Japonské jaro. Aula FF UP, 19 hod.

18. BŘEZNA

Jablkoň. Koncert. U-klub, 20 hod.

Představení Malého divadla Kjógen: *Tradiční japonské frašky*. UC UP, Divadelní sál, 19.30 hod.

Knoflíková válka. Francie, 1962, režie Y. Robert. Filmový klub. UC UP, Filmový sál, 20 hod.

Prezentace organizace ESN UP Olomouc. Setkání zájemců o spolupráci s Erasmus Student Network UP Olomouc a nábor nových členů. Straz na nádvoří Rektorátu UP, 20.30 hod.

19. BŘEZNA

Postava vtipálka v asijské slovesnosti. Konference z oblasti kulturní a sociální antropologie východní Asie. FF UP, Křížkovského 8, učebna U1, 8.45–16.30 hod.

Aktuální otázky sociální práce a sociální pedagogiky. Konference. Pedagogická fakulta UP, zahájení 9 hod.

Zahájení festivalu Jeden svět 2009 v Olomouci. Záblesk hrdinství. Výstava fotografií. Potrvá do 3. 4. UC UP, chodba v 1. patře.

20. BŘEZNA

Anime maratón. Japonské jaro. UC UP, Filmový sál, 9–18 hod.

Mgr. J. Prokopová (Katedra experimentální fyziky, PříF UP): *The effect of the powdery mildew (Oidium neolyopersici) and/or effect of heatshock treatment on the tomato plants*. Odborný seminář. PříF UP (tř. Svobody 26), učebna F8, 9.30 hod.

-red-